

spørgsmål her i Folketinget ændres, at vi i dag får sat gang i en ny procedure, der gør, at Folketinget kan blive involveret i diskussionen om så stor en del af den danske økonomi, som amters og kommuners økonomi er.

Vi ved godt, vi ikke kommer langt nok i år. Vi ved godt, det er første gang, vi tager en sådan diskussion, og selvfølgelig skal vi finde vores form også i forhold til en eventuel vedtagelse. Derfor kan jeg allerede nu sige, at vi af den grund ikke stemmer for vedtagelsen fra SF, men det er ikke på grund af indholdet. Det er alene, fordi vi gerne vil finde en form, for i år vil vi lægge op til, at denne debat bliver efterfulgt af et samråd i Folketingets Finansudvalg, hvor vi kan lægge de snævrere prioriteringer for det, vi mener, finansministeren skal forhandle med amter og kommuner.

Det betyder altså, at vi tager generaldebatten her, og at vi derefter i Folketingets Finansudvalg prøver at stramme mere til. Det vil være en fordel for forhandlingsklimaet, fordi man selvfølgelig ikke ud af debatten her skal give amter og kommuner en speciel fordel i forhandlingerne over for finansministeren, og så vender vi selvfølgelig tilbage til behandlingen af det endelige aktstykke i juni.

Men jeg skal da ikke lægge skjul på, at det er mit håb, at vi på et tidspunkt når dertil, at Finansudvalget nærmest giver et mandat til finansministeren i stil med det, Europaudvalget giver til andre ministre, at ministeren simpelt hen går til forhandlingerne med amter og kommuner med en viden om, hvor der ligger et flertal, og hvad man kan få igennem. Det er vi godt klar over, vi ikke kan komme igennem med i år, men vi kan sætte en proces i gang, der forhåbentlig ender der, og jeg synes, de positive meldinger, der har været fra flere partier i den sammenhæng, lover godt.

Det er selvfølgelig betegnende, at de positive meldinger i høj grad kommer fra partier, der måske ikke har ambitioner om at få finansministerposten, mens de, der drømmer om den eller har den, ikke kan lide dette princip.

Men fordi dette altså er starten og for ikke at starte helt firkantet, så agter vi at stemme imod vedtagelsen, men alene af den grund, at vi på længere sigt ønsker det andet system, og det kan måske allerede være næste år.

Så er det klart, at borgernes forventninger til det offentlige system i meget, meget høj grad ligger i kommunerne, og derfor er det vores opfattelse, at man er nødt til at lytte efter de krav,

der er i befolkningen om en bedre folkeskole, om en bedre ældrepleje, om et rummeligt arbejdsmarked. Det er ting, der skal løses i amter og kommuner, og det håber vi så at regeringen skubber med på, men det får vi jo så diskuteret videre i et samråd i Finansudvalget. De fysiske rammer er jo rædselsfulde, ikke mindst på folkeskoleområdet, og på amternes område er der jo et voldsomt pres på sygehusene.

Det er en uvane, at staten giver penge for at få amter og kommuner til at gøre ting, som de i virkeligheden har en forpligtelse til over for deres egne borgere. Jeg tænker ikke mindst her på psykiatrien, hvor det er fint nok, at vi har givet penge, og jeg har støttet det og rost det, men det er altså noget underligt noget, at der er grupper af borgere i det danske samfund, der alligevel ikke er helt borgere, fordi amter og kommuner ikke selv gør, hvad de egentlig burde gøre, og så kommer staten rendende med en pose penge.

Den diskussion vil jeg hellere have vendt til, at man faktisk i amter og kommuner fik mulighed for selv at løse problemerne, og det kunne man selvfølgelig gøre ved at give dem en lidt større mulighed for at udskrive skat. Jeg synes, det er noget underligt noget at tale om kommunalt selvstyre og så derefter snævre det så meget ind, at hvis man lokalt et sted ville ønske flere penge brugt i det offentlige, har man ingen mulighed for det; også nogle bedre lånerammer f.eks. til skolerenovering og kloakker er på vores ønskeseddel.

Det er lidt pinligt, synes jeg, at amter og kommuner så ofte bruger os som undskyldning for ikke at gøre noget, som de i virkeligheden burde være forpligtet til over for deres egne borgere.

Vi er også på et tidspunkt nødt til at diskutere spørgsmålet om en højere grad af øremærkning af statens penge. Jeg synes i al fald, det er underligt som valgt til Folketinget at være med til at skrabe penge ind på en finanslov og derefter opleve, at når vi sender dem ud i amter og kommuner, bliver de ikke altid brugt til det, der var hensigten. Vi har jo altså også det problem over for skatteyderne, at vi skal vide og vi skal forklare, hvad vi skraber penge ind til her.

Puljer bør man vel også på et tidspunkt diskutere. Er det særlig smart at blive ved at opbygge systemet sådan, at staten giver penge i en periode til et eller andet projekt, hvor meningen jo så var, at det projekt i virkeligheden skulle